

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 105/897- /2012.RP.

Tárgy: panasz elbírálása
Ea: dr. Zsólyomi Emese r. alezr.

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, panaszos által előterjesztett panasz beadvány tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 36/2013. (II. 6.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni (1539 Budapest, Pf. 632.), illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz is be lehet nyújtani (1027 Budapest, Csalogány u. 47/49.). (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapiák:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Vas Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos 2012. július 16-án elektronikus úton terjesztette elő panaszát a Panasztestületnél.

A panaszában előadta, hogy 2012. július 13-án Szombathelyen, a Kőszegi út 27-31. szám alatt található hiteliroda előtt jogtalanul jártak el vele szemben a rendőrök. A hiteliroda vezetőjével a panaszosnak vitás ügye volt, ezért a történetek napján bement, hogy megpróbálja megbeszélni a problémát. Az iroda vezetője a panaszost kurvának nevezte, válogatott káromkodások közepette kiküldte az irodából, nekítámadott, majd szemüvegét is széttörte. A panaszos „védekezésésképpen belemarkolt a hajába”, mire egy, az irodában tartózkodó, magát ügyvédnek nevező férfi székéről felugorva meglökte őt, és kiteszította az ajtón. A panaszos ekkor látott meg két rendőrt az utcán, akiktől kiabálva kérte, hogy jöjjenek segíteni. Ezt követően a panaszos kint maradt az egyik rendőrrel az utcán, mialatt a másik bement az irodába. A másik rendőr megközelítőleg 10 perc elteltével kijött, és erélyesen közölte a panaszossal, hogy meg fogja bilincselni, és beszállítja a rendőrségre. Miközben a fentieket elmondta, a rendőr meg is fogta a panaszost, nekinyomta a falnak, kezeit hátrahúzta, és ráhelyezte a bilincset. A panaszos külön hangsúlyozta beadványában, hogy a rendőr semmiféle tájékoztatást nem adott arról, hogy milyen okból és milyen joggal teszi ezt, mivel gyanúsítja, illetve jogairól sem kapott semmilyen felvilágosítást. A panaszos jelezte a rendőrnek, hogy autója, melyben értékei vannak, az udvaron áll, és nincsen bezárva, mire a rendőr közölte, hogy őt az nem érdekli. Időközben érkezett egy rendőrautó, melybe a panaszost durván beültették, és a bilincset út közben sem vették le róla. A rendőrkapitányságra való megérkezésükkor a panaszost úgy kellett kihúzni a gépjárműből, mivel nem tudott kapaszkodni.

A panaszos kifejtette, hogy a rendőröket ő hívta a helyszínre, mivel bajban volt, megtámadták, éppen ezért segítségre számított, mégis durva bánásmódban részesítették, annak ellenére, hogy semmiféle ellenállást nem tanúsított. A panaszos kérte, hogy ne bilincseljék meg, mert hajlandó magától is bemenni, egyébként is be kívánt menni a történetek után feljelentést tenni. A támadás elmondása szerint eszébe sem jutott, mivel 50 kg testsúlyú, 158 cm magas, beteg, fizikailag is legyengült nő, az intézkedő rendőrnő pedig nála 20 centiméterrel magasabb és 30 kg-mal nehezebb is volt, ráadásul az ügyvéd és egy másik személy is a helyszínen tartózkodott.

A panaszos úgy érzi, hogy emberi méltóságát és állampolgári jogait sértette a rendőrök eljárása. A panaszosnak délután 5 órától 23 óráig kellett a rendőrkapitányságon tartózkodnia, majd végül ujjlenyomatot vettek tőle, és azt közölték vele, hogy „perceken belül bekerül a bűnügyi nyilvántartásba”. A panaszos hangsúlyozta, hogy nem bűnöző, nem követett el bűncselekményt, most mégis hátrány éri, mivel ezek után erkölcsi bizonyítványt sem kaphat.

Az előterjesztett panasz és annak kiegészítése összegezve az alábbi kifogásokat tartalmazza.

1./ A panaszos sérelmezte, előállítását, hiszen a rendőröket ő hívta ki azért, hogy megvédjék őt, mert őt támadták meg. Az intézkedés jogalapját e kifogás alapján vitatta.

2./ A testi kényszert és a bilincselést végrehajtó rendőr semmiféle tájékoztatást nem adott arról, hogy milyen okból és milyen joggal teszi ezt, mivel gyanúsítja, illetve jogairól sem kapott semmilyen felvilágosítást.

3./ A panaszos sérelmezte, hogy délután 5 órától 23 óráig kellett a rendőrkapitányságon tartózkodnia.

4./ A panaszos sérelmesnek találta azt, hogy a rendőr megfogta és nekinyomta a falnak, kezeit hátrahúzta, és ráhelyezte a bilincset.

5./ A panaszos sérelmezte, hogy nem tudta értesíteni a családját, és leginkább amiatt aggódott, hogy ők sem tudták, hová tűnt el ilyen hosszú időre.

6./ A panaszos sérelmezte, hogy a bilincselése után jelezte a rendőrnek, hogy az autóját a hiteliroda közelében nyitott állapotban hagyta és abban értékei vannak, mire a rendőr közölte, hogy őt az nem érdekli.

7./ Sérelmezte a testi kényszer és a bilincs alkalmazása közben a durva bánásmódot.

Fentiek alapján a panaszos kérte a Panasztestület vizsgálatát, amely a kifogásolt rendőri intézkedés kapcsán úgy foglalt állást, hogy

- az elfogásra és előállításra jogszerűen került sor;
- a testi kényszer, illetve a bilincs alkalmazását tekintetében a Panasztestület nem tudta megnyugtatóan tisztázni, megalapozhatta-e a panaszos magatartása, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának, illetve az abból levezethető testi integritáshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható;
- a panaszos részére az intézkedés tényét és célját illetően nyújtott tájékoztatás tekintetében a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme, illetve a panaszjogról való tájékoztatással összefüggésben jogorvoslathoz való jogának sérelme nem volt megállapítható,
- a nyitott állapotban hagyott autó tekintetében nem állapította meg a tulajdonhoz való sérelmet;
- a rendőrök bánásmódja tekintetében nem állapította meg a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelmét.

Az előállítás időtartama és a hozzátartozó értesítésének lehetőségéről történő tájékoztatás elmaradása tekintetében pedig megállapította a panaszos személyes szabadságának és a tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét.

II.

Döntésem meghozatala során az alábbi iratok és nyilatkozatok álltak rendelkezésre:

- az elfogás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról 2012. július 13-án készült jelentés, a kapcsolódó parancsnoki véleménnyel és kivizsgálással;
- a panaszos letéti tárgyairól 2012. július 13-án felvett jegyzőkönyv;
- a panaszos 2012. július 13-án kelt nyilatkozata az előállított személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről szóló írásbeli tájékoztatás átvételéről és a szóbeli tájékoztatás megértéséről;
- az előállítás időtartamáról szóló, 2012. július 13-án kelt igazolás;
- a panaszos 2012. július 16-án kelt, elektronikus levélben megküldött panaszbeadványa;
- a Szombathelyi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Gazdaságvédelmi Alosztályán 2012. július 16-án a panaszos folytatólagos gyanúsított kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv;
- a Szombathelyi Városi Ügyészségen 2012. július 24-én felvett jegyzőkönyv;
- a Szombathelyi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Gazdaságvédelmi Alosztályán 2012. július 26-án a panaszos folytatólagos gyanúsított kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv;
- a panaszos 2012. július 28-án kelt panasz-kiegészítése;
- a Szombathelyi Rendőrkapitányság Felderítő Osztály Bűnügyi Készenléti Alosztály 2012. augusztus 27-én kelt jelentése;
- a Szombathelyi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Gazdaságvédelmi Alosztály 2012. augusztus 27-én kelt jelentése;

A Szombathelyi rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály Ór- és Járőrszolgálati Alosztályán 2012. augusztus 29-én kelt kivizsgáló jelentés;
- a Szombathelyi Rendőrkapitányság vezetőjének 2012. augusztus 29-én kelt levele.

III.

A rendelkezésre álló iratok alapján az egyes panaszok tekintetében az alábbiak voltak megállapíthatók.

III. 1. A panaszos sérelmezte, előállítását, hiszen a rendőröket ő hívta a helyszínre azért, hogy megvédjék őt, mert őt támadták meg. Az intézkedés jogalapját e kifogás alapján vitatta.

Az Rtv. 13. § -a rendelkezése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.

Az Rtv. 33. § (1) bekezdésének a) pontja a rendőr kötelezettségévé teszi, hogy elfogja és az illetékes hatóság elé állítsa azt a személyt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.

A panaszos és a rendőrök előadása megegyezik abban a tekintetben, hogy a történet idején a rendőrök a hiteliroda előtti utcaszakaszon tartózkodtak, és a panaszos kérte segítségüket. Kettejük közül a r. főtörzsőrmester bement a hitelirodába, meghallgatni az iroda munkatársait a történetet illetően, a r. törzsőrmester pedig a panaszossal maradt. Az irodában tartózkodó férfi arról számolt be, hogy a panaszos bement a hitelirodába hitelügyintézésre, ott követelőzött, majd elkezdte szidalmazni az egyik ott dolgozó hölgyet, az ügyintézőt pedig kirángatta a pult mögül. Ezt követően a férfi kolléganője segítségére sietett, a két nőt szétválasztotta, és a panaszost kitessekelte az utcára. A rendőri beavatkozásra közvetlenül ezután került sor.

A rendőrségi dokumentumok tanúsága szerint a helyszínen megtörtént a jelenlévők meghallgatása, melynek során a hiteliroda három munkatársa teljes mértékben megegyezően nyilatkozott, egyikük pedig intézkedést kért arra hivatkozva, hogy a panaszos őt rágalmazta, szidalmazta, illetve a pultot megkerülve nekiment és a hajánál fogva többször megtépte. A jelenlévőkben a panaszos viselkedése megbotránkozást, riadalmat és félelmet keltett.

A r. főtörzsőrmester az iroda dolgozóinak meghallgatását követően kiment az utcára a panaszoshoz és megkérdezte, hogy megtörténtek-e, és valóban úgy történtek-e meg az események, ahogyan azt a hiteliroda munkatársai elmondták. A panaszos a két rendőr jelenlétében kijelentette, hogy a dolgok valóban úgy történtek meg, ahogyan azt a hitelirodában elmondták. A panaszos még az intézkedő rendőrök előtt is trágár kifejezésekkel illette a hitelügyintézőt. A panaszos elmondta, hogy valóban több alkalommal megtépte a hitelügyintézőt, mivel prostituálnak nevezte őt, valamint jogtalannak érezte a hitelügyintézés menetét.

Az Rtv. idézett szakasza szerint a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a rendőr további intézkedés megtétele céljából köteles elfogni és az illetékes hatóság elé állítani. A rendőrök a helyszínen tapasztaltak és az ott jelenlévők meghallgatása alapján a helyzetet úgy ítélték meg, hogy a panaszost a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (Btk.) 271. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétség elkövetésén érték tetten. E megállapításuk a fenti körülmények gondos mérlegelése alapján megalapozott volt.

Mindezek alapján – tekintetbe véve, hogy tettenérés esetében az Rtv. nem ad lehetőséget a mérlegelésre – a panaszos elfogására és előállítására jogszerűen került sor, ezért az ezt kifogásoló panaszt elutasítom.

III. 2. A panaszos kifogásolta, hogy a testi kényszer és a bilincselést végrehajtó rendőr semmiféle tájékoztatást nem adott arról, hogy milyen okból és milyen jogon teszi ezt, mivel gyanúsítja, illetve jogairól sem kapott semmilyen felvilágosítást.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése rögzíti, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről és az előterjesztésre nyitva álló határidőről.

A panaszos szerint az intézkedés kezdetén az egyik rendőr erélyesen közölte vele, hogy meg fogja bilincselni és beszállítja a rendőrségre. A panaszos kifejtette, hogy a rendőr semmiféle tájékoztatást nem adott arról, hogy milyen okból és milyen jogon állítja őt elő, illetve mivel gyanúsítja, és „jogairól sem tájékoztatta”. Az előállítás okáról a panaszos csak kihallgatása során szerzett tudomást, mivel akkor tájékoztatták, hogy garázdaság és könnyű testi sértés miatt tettek vele szemben feljelentést.

A rendőrségi dokumentumok azt tartalmazzák, hogy a rendőrök közölték a panaszossal az intézkedés tényét és célját. Az előállításról szóló jelentésben az áll, hogy a r. törzsőrmester közölte a panaszossal, hogy garázdaság gyanúja miatt fogják előállítani a rendőrkapitányságra. A rendőrök előadták továbbá, hogy az általuk nyújtott tájékoztatásra reagálva a panaszos közölte, hogy „ezt nem tehetik meg”, és jelezte, hogy panaszt fog tenni a későbbiekben, mire a r. törzsőrmester panaszjogáról is felvilágosította.

A fentiek alapján a tájékoztatás elmaradása miatt előadott panaszt elutasítom.

III. 3. A panaszos sérelmezte, hogy délután 5 órától 23 óráig kellett a rendőrkapitányságon tartózkodnia.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

A panaszos egyértelműen azt állította, hogy délután 5 órától 23 óráig kellett a rendőrkapitányságon tartózkodnia. A panaszbeadvány kiegészítésében pedig előadta, hogy mielőtt bármilyen eljárási cselekmény foganatosítására, illetve kihallgatására sor került volna, 5-6 órán keresztül kellett az előállító helyiségben várakoznia, ez az időtartam számára nagyon hosszúnak tűnt, félelem és aggodalom vett erőt rajta.

Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás tanúsága szerint az előállítás 2012. július 13-án 16 óra 40 perctől 20 óra 55 percig, 4 óra és 15 perc időtartamig tartott. A panaszost 20 óra 57 perctől 22 óra 45 percig ki is hallgatták a rendőrkapitányságon. Az erről szóló rendőrségi dokumentumok szerint a kihallgatás közel két órán keresztül tartott. A kihallgatást a panaszos rendszeresen félbeszakította, mert visszakérdezett, kijavította önmagát, majd sajnálkozását fejezte ki pontatlansága miatt. Egyébiránt a büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezései külön nem szabályozzák a kihallgatásra fordítható időt, önmagában a kihallgatás elhúzódása nem teszi a rendőri intézkedést jogszerűtlenné. A kihallgatás ideje nem számít bele az előállítás időtartamába, az attól független, a büntetőeljárás során végrehajtott eljárási cselekmény.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a panaszos kihallgatására az előállítást követő ötödik órában sor került. Az eltelt idő alatt – habár ezt a panaszos nyilvánvalóan nem érzékelte, hiszen ő mindaddig tétlenül, az előállító helyiségben tartózkodott – ügyével foglalkoztak (jelentések elkészítése, jegyzőkönyv felvétele a letéti tárgyakról, nyilatkozat kitöltése, igazolás elkészítése), az érintett eljárást megindították, a szükséges eljárási cselekményeket (további bizonyítási eszközök beszerzése, tanúk felkutatása) a rendelkezésre álló személyi és tárgyi feltételek igénybevételével elvégezték. Nyilvánvaló, hogy a felsorolt feladatok elvégzése bizonyos időt vett igénybe, és az ezek elvégzésére fordított idő mennyisége nem tekinthető aránytalanul soknak, vagy eltúlzottnak.

A büntetőeljárás során végrehajtott nyomozási cselekmény a gyanúsított kihallgatása során a panaszos jogi értelemben nem állt személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt. A büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezései szerinti kötelező nyilatkozatok megtétele és a jegyzőkönyv aláírása után a kihallgatott személy a kapitányság épületéből szabadon távozhatott volna. Saját döntése alapján azonban vallomást tett, mely bizonyos időt vett igénybe, de ez az előállítás időtartamaként a fentiek alapján nem értelmezhető, ezért **a rendőrkapitányságon töltött idő vonatkozásában előadott panaszt elutasítom.**

III. 4. A panaszos sérelmesnek találta azt, hogy a rendőr megfogta és nekinyomta a fálnak, kezeit hátrahúzta, és ráhelyezte a bilincset.

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése szerint a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Az Rtv. 47. §-a szerint a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

Az Rtv. 48. §-a a következőképpen szabályozza a bilincs alkalmazásának eseteit: A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

- a) önkárosításának megakadályozására,
- b) támadásának megakadályozására,
- c) szökésének megakadályozására,
- d) ellenszegülésének megtörésére.

A Szolgálati Szabályzat 41. §-a szerint bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt,

- a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,
- b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja,
- c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,
- d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,
- e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget,
- f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy
- g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.

A panaszbeadvány szerint az egyik rendőr, aki bement a hitelirodába, hogy az ott tartózkodókat meghallgassa, megközelítőleg 10 perc elteltével kijött és erélyesen közölte vele, hogy meg fogja bilincselni és beszállítja a rendőrségre. Miközben a fentieket elmondta, a rendőr meg is fogta a panaszoszt, nekinyomta a falnak, kezeit hátrahúzta, és ráhelyezte a bilincset. A panaszos kifejezetten kérte, hogy ne bilincseljék meg, és egyúttal a rendőrök tudomására hozta, hogy önszántából is be kíván menni a rendőrkapitányságra feljelentést tenni. Saját bevallása szerint semmiféle ellenállást nem tanúsított, a helyszínt nem hagyta el, pedig lett volna rá módja, támadás pedig eszébe sem jutott, mivel a jelenlévők egyértelmű fizikai erőfölényben voltak vele szemben.

A rendőrségi dokumentumok tanúsága szerint a panaszos aktív, tevéleges ellenállást tanúsított az intézkedés során. A panaszos az intézkedés tényének közlését követően kijelentette, hogy őt nem állíthatják elő, majd a r. törzsrőmester felszólította, hogy működjön együtt, és tájékoztatta, hogy ruházatátvizsgálatot készül fogatosítani. Ezt követően a panaszos ellenállt, nem volt hajlandó a fal felé fordulni, kezeit pedig befeszítette. Ellenszegülésének megtörése érdekében kezeit testi kényszer segítségével hátsó testhelyzetben bilincselték meg. A panaszoszt a földre nem fektették le, végig álló testhelyzetben volt. Az intézkedő rendőrök a helyszínre érkező szolgálati gépjárművel a panaszoszt a rendőrkapitányságra szállították. A panaszoszt a gépjármű hátsó ülésére, fejére vigyázva ültették be, majd miután a panaszos elhelyezkedett középen, a két rendőr két oldalára ült. A bilincset a rendőrkapitányságra érkezőt követően vették le, hogy a panaszoszt az előállító helyiségben elhelyezték.

Az elfogás végrehajtásáról illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentésben pedig ezzel kapcsolatban az áll, hogy a panaszoszal szemben az Rtv. 47. és 48. §-ai szerint bilincset és testi kényszert alkalmaztak.

Az iratok szerint a hiteliroda munkatársai beszámoltak a helyszínen tartózkodó rendőröknek a panaszos agresszív, félelmet keltő magatartásáról, ugyanakkor nyilatkozatuk arra már nem terjed ki, hogy a panaszos az intézkedés foganatosításának pillanatában tanúsított-e bármiféle ellenállást.

A fentiek alapján a testi kényszer, illetve a bilincs alkalmazására a törvény felhatalmazása alapján megfelelő indokkal és arányosan, jogszerűen került sor, ezért az e körben előadott panaszt elutasítom.

III. 5. A panaszos sérelmezte, hogy nem tudta értesíteni a családját, és leginkább amiatt aggódott, hogy ők sem tudták, hová tűnt el ilyen hosszú időre.

Az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése értelmében a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.

A rendőrségi dokumentumok között van a „Nyilatkozat” című kitöltött nyomtatvány „az előállított személy jogairól, kötelezettségeiről, az előállító helyiség rendjéről szóló írásbeli tájékoztatás átvételéről, valamint a szóbeli tájékoztatás megértéséről”, amely a panaszos részére átadásra és aláírásra került. E nyilatkozat szerint a panaszos hozzátartozójának, illetve védőjének kiértesítéséről nem nyilatkozott, és azt az intézkedő rendőröktől szóban sem kérte.

Az elfogás végrehajtásáról, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentésben pedig az áll, hogy a panaszos az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése alapján hozzátartozója/képviselője kiértesítését nem kérte.

A fenti dokumentumokkal ellenkező módon nyilatkozott a panaszos a beadványában, azonban e nyilatkozaton kívül más adat nem áll rendelkezésre, ezért az aláírt nyilatkozat és a jelentés adatai alapján megállapítást nyert, hogy a panaszos az előállítása során nem kérte hozzátartozója értesítését, **ezért az e körben előadott panaszt elutasítom.**

III. 6. A panaszos sérelmezte, hogy a bilincselése után jelezte a rendőrnek, hogy az autóját a hiteliroda közelében nyitott állapotban hagyta és abban értékei vannak, mire a rendőr közölte, hogy őt az nem érdekli.

Az Rtv. 2. §-ban foglalt kötelezettségekre, miszerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak, illetve a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A Szolgálati Szabályzat 15. §-ának (1) bekezdése értelmében, ha az Rtv. 33-34. §-a, vagy 37. § b)-c) pontja alapján a személyt a lakásából szállítják el, szükség esetén a lakásban maradó vagyontárgyait a rendőr biztonságba helyezi, az üresen maradó lakást tanúk jelenlétében lepecsételi.

Sem az Rtv., sem pedig a Szolgálati Szabályzat nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a panaszolthoz hasonló esetben – amikor tehát nem a lakásban maradó vagyontárgyokról, hanem egyéb vagyontárgyokról kell gondoskodni – az intézkedő rendőrnek hogyan kell eljárnia.

A panaszbeadvány szerint a panaszos előállításának megkezdésekor a panaszos szólt a rendőröknek, hogy autója, melyben értékei vannak, az udvaron áll és ajtaja nyitva van, de erre azt a választ kapta, hogy a rendőröket ez nem érdekli és később, este 10 és 11 óra között két rendőr egy rendőrségi kisbusszal vitte el a gépjárművéhez, hogy azt bezárhassa és kivehessen belőle melegebb ruhát.

A rendőrségi dokumentumok tanúsága szerint a panaszos még az intézkedés helyszínén szólt a rendőröknek, hogy a közelben parkoló autója nincs bezárva. A rendőrök a panaszossal együtt az autóhoz mentek, majd azt a r. főtörzsőrmester a panaszos szeme láttára bezárta, meggyőződött arról, hogy a zár működik, majd a kulcsot átadta a panaszos részére, aki azt eltette, így a panaszost az értékek biztonságos elzárását követően szállították be a kapitányságra.

A panaszos előadása szerint ugyanakkor, őt csak később, éjjel 10 és 11 óra között kísérték vissza gépjárművéhez, tehát értékei az előállítás kezdő időpontjától (a kiállított igazolás szerint 16 óra 40 perctől) minimum 22 óráig, tehát több mint öt órán keresztül őrizetlenül álltak.

A panaszos nyilatkozata és a rendőrségi dokumentumok között meglévő ellentmondás tekintetében annak rögzítése szükséges, hogy a panaszost 20 óra 57 perctől 22 óra 45 percig, megszakítás nélkül hallgatták ki, majd bűnügyi nyilvántartásba vették és ezt követően hagyta el a rendőrkapitányság épületét. Tehát a panaszosi nyilatkozatban megadott időpont annyiban pontosításra szorul, hogy ekkor még a kapitányságon tartózkodott, ezért e nyilatkozatát a tényállás feltárása tekintetében nem lehetett elfogadni.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök a panaszos kérésének megfelelően intézkedtek a gépjármű biztonságos elhelyezéséről, ezért az ezzel kapcsolatban előadott panaszt elutasítom.

III. 7. Sérelmezte a testi kényszer és a bilincs alkalmazás közben a durva bánásmódot. A panasz szerint durván ültették be az autóba, útközben a bilincs végig a kezén volt, és amikor kiszállt az autóból – mivel a bilincs miatt nem tudott kapaszkodni – úgy kellett őt kihúzni az autóból.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A rendőrségi dokumentumok szerint a rendőrök az intézkedésük során végig kulturált módon viselkedtek és megfelelő hangnemben szóltak a panaszoshoz és több ponton cáfolják a panaszos durva bánásmódra utaló kijelentéseit. A rendőri jelentések szerint a panaszost a gépjármű hátsó ülésére óvatosan, fejére vigyázva ültették be.

Fentiek alapján a durva bánásmód és a nem megfelelő hangnem tekintetében előadott panaszt elutasítom.

IV.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megítélése szerint a rendőri intézkedés sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát, a személyes adatai védelméhez való jogát, a megkülönböztetés tilalmához való jogát és részrehajlásmentes ügyintézéshez való jogát.

Az egyes pontokban részletezett panaszok vonatkozásában a határozat III. részében kifejtett indokok alapján a Panasztestület álláspontjával nem értek egyet.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén alapul, miszerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A döntés az Rtv. 93/A. §-ában foglalt rendelkezése alapján az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárás keretében történt meg, illetve a Panasztestület állásfoglalásától történő eltérés indokát határozat III. része tartalmazza.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) és 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés, 109. § (1) és (2) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. §, 13. § (1) bekezdése, 16. § (1) bekezdés, 18. § (1), 20. § (2) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja és (3) bekezdése, 47-48. §-ai, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (7) és (9) bekezdései;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 15. § (1) bekezdése, 30. § (3) bekezdése, 41. §-a;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 271. §-a.

Budapest, 2013. április „ „

**Papp Károly r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**